

Yosun Kralı'nın Sirri

Yavuz DEMİRKIRAN

Yosun Kralı'nın Sırrı

Yavuz DEMİRKİRAN

Ben kırmızı misketini her şeyden çok severdi. Güneşli bir sabah, onu bahçeye oynamaya götürdü. Misketini çimenlerin üzerinde yuvarladı, ama bir taşa çarpıp sekerek yumuşak yeşil yosunlardan oluşan sık bir öbeğin içinde kayboldu. Ben aradı da aradı, ama misket yoktu. Sonra minik bir ses duydu—gıcırdayan bir kapı açılıyormuş gibi.

Ben dizlerinin üzerine çöktü ve yosunu nazikçe araladı. İşte, yeşilin altında saklı, minicik bir köy vardı! Dallardan ve yapraklardan yapılmış küçük evler kıvrımlı bir patika boyunca dizilmişti. Başparmağından büyük olmayan minik insanlar oradan oraya koşuşturuyordu. Ben şaşkınlıkla nefesini tuttu. Bu kadar küçük ve bu kadar harika bir şeyi hiç görmemişti. Yaprak mızraklı minik bir muhafız ona doğru mızrağını uzatıp cıyakladı: "Dur! Kim var orada?"

Ben onları korkutmamak için yumuşak bir sesle konuştu. "Ben'im. Misketimi kaybettim. Sizi rahatsız etmek istemedim." Muhafız mızrağını indirdi. Tam o sırada minik bir figür öne çıktı. Örgü çimlerden bir pelerin ve altın bir meşe palamudu kabuğundan taç giymişti. Yosun yeşili saçları taç gibi demet demetti ve kehribar rengi gözleri endişeli görünüyordu. "Ben Kral Mossley," dedi. "Sırrımızı buldun."

Kral Mossley, Ben'i köy meydanına götürdü. "Yeni bir inşaat projesi geliyor," diye açıkladı kral. "Büyük insanlar bahçeyi kazıyor. Köyümüz ezilecek." Dal اساسı titredi. "Ne yapacağımıza karar vermeliyiz, ama halkım anlaşıyor." Ben minik endişeli yüzlere baktı ve yüreğinde bir sızı hissetti. Yardım etmek istedi.

Pippa adında genç bir yosun kızı ayağa fırladı. Yaylanan yosun saçları iki küçük topuz yapılmıştı ve kulağının arkasında bir papatya vardı. "Hemen taşınmalıyız!" diye bağırdı. "Gül fidanının yanında güvenli bir köşe buldum. Çok geç olmadan gidelim!" Minik ayağını yere vurdu ve yaprak eteği dalgalandı. "Beklemek çok tehlikeli!"

Ama köyün büyüğü Yaşlı Fern başını salladı. Kıvrımlı kök bastonuna yaslandı ve minik yuvarlak gözlüklerini düzeltti. Uzun gümüş yeşili örgüsü sallandı. "Hayır, hayır," dedi. "Köklerimiz burada. Büyükannelerimiz bu yosunun altında gömülü. Öylece gidemeyiz. Kalmak için bir yol bulmalıyız." Köylüler tartışmaya başladı, bazıları Pippa'yı, bazıları Fern'i tutuyordu.

Ben herkesi dikkatle dinledi. Sözlerini kesmedi. Pippa'nın korkusunu ve Fern'in eski yuvaya olan sevgisini duydu. Sonra bir fikir geldi aklına. "Bütün köyü birlikte taşısak ne olur?" dedi. "Yosunu kazıp güvenli köşeye götürebiliriz. Böylece köklerinizi ve evlerinizi korursunuz, hem de güvende kalırsınız." Köylüler birbirlerine baktı. Bu işe yarar mıydı?

Kral Mossley yavaşça başını salladı. "Bu zekice bir plan," dedi. "Ama hepimizin birlikte çalışması gerekecek. Pippa, sen güvenli köşeyi biliyorsun. Fern, sen kökleri kırmadan nasıl taşıyacağını biliyorsun. Ben, sen büyük ve güçlüsün. Bize yardım eder misin?" Ben gülümsedi. "Elbette!" dedi. "Ekip çalışması her şeyi başarır." Köylüler sevinçle bağırdı.

İşe koyuldular. Ben parmaklarıyla yosunu nazikçe kaldırdı, yosun insanları dallar ve yapraklar taşıdı. Pippa gül fidanına giden yolu gösterdi ve Yaşlı Fern köklerin nemli toprakla sarılı kalmasını nasıl sağlayacaklarını gösterdi. Kral Mossley dal asasıyla herkese yön verdi. Zor bir işti, ama kimse pes etmedi. Moral bulmak için minik şarkılar söylediler.

Güneş batmaya başladığında son ev yeni köşeye yerleştirildi. Yosun köyü gül fidanının altında sıcacık ve güvende oturuyordu. Köylüler etraflarına bakıp gülümsediler. Başarmışlardı! Kral Mossley küçük bir taşın üzerine çıktı ve asasını kaldırdı. "Bugün, dinlemenin ve birlikte çalışmanın bir krallığı kurtarabileceğini öğrendik," dedi. Herkes alkışladı.

Pippa Ben'e koştı ve parmağına sarıldı. "Bu kadar sabırsız olduğum için özür dilerim," dedi. "Senin planın benimkinden daha iyiydi." Yaşlı Fern onun omzunu sıvazladı. "Ben de bu kadar inatçı olduğum için özür dilerim," dedi. "Güvende olmak istemen doğrudu, küçüğüm." Ben'in içi ısındı. Yeni arkadaşlarına yardım etmişti ve onlar da birbirlerine yardım etmişti.

Kral Mossley bir kutlama yapılmasını istedi. Yosun insanları çiy ile dolu minik meşe palamudu kapları çıkarıp Ben'le paylaştılar. Yıldızlar çıkana kadar dans edip şarkı söylediler. Ben sık sık ziyaret edeceğine ve sırlarını koruyacağına söz verdi. "Buraya her zaman hoş geldin," dedi kral. "Artık onursal bir yosun insanısın." Ben sevinçle güldü.

Ben ayrılmadan önce Kral Mossley ona küçük ve yuvarlak bir şey verdi. Kaybettiği misketiydi! "Köyümüze yuvarlandı," dedi kral. "Senin için güvende tuttuk." Ben teşekkür etti ve misketi bez çantasına koydu. Gül fidanının altındaki minik köye son bir kez baktı. Sıcak bir ışıkla parlıyordu ve Ben bu günü asla unutmayacağını biliyordu.

Eve dönerken Ben öğrendiklerini düşündü. İyi liderlik, aynı fikirde olmasalar bile herkesi dinlemek demektir. Pippa hızlıca taşınmak istemişti ve Yaşlı Fern kalmak istemişti. İkisi de kendi açısından haklıydı. Birlikte çalışarak herkesi mutlu eden bir çözüm buldular. Ben gülümsedi. Bu dersi sonsuza dek hatırlayacaktı.

Ertesi sabah Ben bahçeyi yeniden ziyaret etti. Yosun köyü yeni köşesinde geliyordu. Pippa kapısından el salladı ve Yaşlı Fern küçüklerle hikâyeler anlatıyordu. Kral Mossley Ben'i sıcak bir gülümsemeyle karşıladı. "Köyümüz mutlu ve güçlü," dedi. "Ve bu tamamen senin sayende." Ben gurur duydu.

Ben yosunun yanına oturdu ve minik insanların günlerini geçirişini izledi. Büyük sorunların nezaket ve ekip çalışmasıyla çözülebileceğini biliyordu. Ve bazen en küçük arkadaşların en büyük dersleri öğretebileceğini biliyordu. Tıpkı yosun insanlarıyla yaptığı gibi dikkatle dinlemeye söz verdi. Bahçe büyümlü bir yer gibi hissettiriyordu, sırlarla ve arkadaşlarla dolu.